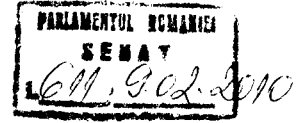

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

Legea nr. 161/2003
referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru abrogarea alin. (2¹) al art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției*”, inițiată de 6 deputați – PD-L, PSD (Bp. 402/2009).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare abrogarea **alin. (2¹) al art. 94** din *Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției*, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia: „Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2) lit. a) și c), funcționarul public care este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să reprezinte sau să participe în calitate de reprezentant al autorității ori instituției publice în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere constituite în temeiul actelor normative în vigoare”. Se elimină astfel excepția de la prevederile privind incompatibilitățile funcționarilor publici.

II. Observații

1. Situațiile de incompatibilitate prevăzute de *Legea nr. 161/2003* au rolul de a evita ca persoanele aflate în funcții sau demnități publice să dețină alte funcții sau să desfășoare un alt tip de activitate care ar putea influența negativ exercitarea obligațiilor care le revin. Prin natura lor, funcțiile sau activitățile interzise de lege presupun fie acțiuni contrare, fie apărarea unor interese contrare, fie un control reciproc, în aceste situații existând o prezumție generală de conflict de interese.

Implicând, însă, o restrângere de drepturi, incompatibilitățile nu trebuie extinse excesiv, ci este imperativ ca acestea să fie limitate exclusiv la situațiile de contradicție în care deținerea unei funcții sau exercitarea unei activități, prin prisma caracterului acestora, conduce ori creează premisele încălcării obligațiilor profesionale sau statutare, respectiv a altor îndatoriri sau principii esențiale ce sunt proprii funcțiilor sau demnităților publice.

Din această perspectivă, este necesar să existe o corelare și un echilibru între regimul incompatibilităților prevăzute de *Legea nr. 161/2003* și funcția publică în esența ei, astfel cum este ea definită în art. 2 alin. (1) din *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*: „funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome”. De asemenea, este obligatoriu ca la stabilirea incompatibilităților pentru funcționarii publici să fie avute în vedere și prevederile art. 2 alin. (3) din *Legea nr. 188/1999*, care reglementează activitățile desfășurate de funcționarii publici și care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, precum și atribuțiile exprese din alte acte normative care implică asemenea atribuții (cu titlu de exemplu menționăm: calitatea de membru în consiliile consultative constituite în cadrul agențiilor județene pentru ocuparea forței de muncă, potrivit *Hotărârii Guvernului nr. 1610/2006 privind aprobarea Statutului Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă*, sau în Consiliul de Administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă; calitatea de membru în comisiile stabilite de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii*; reprezentant în consiliile de administrație, respectiv cenzori ai societăților comerciale aflate în subordine, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 4 din *Ordonanța de*

urgență a Guvernului nr. 20/2001 pentru stabilirea unor măsuri referitoare la administrarea companiilor/societăților naționale și a celorlalte societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar).

2. Excepția prevăzută de **alin. (2¹) al art. 94** a fost introdusă prin *Legea nr. 171/2004 pentru completarea art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției*, tocmai din această perspectivă și ca urmare a realităților practice care impuneau o astfel de măsură legislativă. Rațiunea care a stat la baza acestui text de lege constă în faptul că, în lipsa unei astfel de excepții, instituțiile publice care sunt coordonate de principiul tripartitismului, de consilii de administrație sau consilii consultative se găsesc în imposibilitatea de a-și mai desfășura activitatea, deoarece în componența acestora există reprezentanți ai Guvernului, respectiv ai autorităților publice locale.

De altfel, nu trebuie pierdut din vedere faptul că participarea funcționarului public în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere este permisă exclusiv în calitate de reprezentant al autorității sau instituției publice, deci în interesul acestora și, implicit, al unui interes public, nefiind permisă o participare a funcționarului public în nume propriu.

Apreciem ca inoportună abrogarea **alin. (2¹) al art. 94** în condițiile în care textul în discuție constituie o excepție determinată de un interes public sau strategic și anume reprezentarea autorității sau instituției publice în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere legal constituite. Precizăm că desemnarea ca reprezentant al autorității sau instituției este necesară în vederea apărării unor interese publice ale statului reprezentat prin autoritatea sau instituția publică interesată.

Textul de referință reprezintă o normă cu caracter supletiv, aplicarea acesteia făcându-se în situațiile în care, din motive obiective sau care țin de specificul activității respectivelor organe de conducere, autoritatea sau instituția publică interesată nu poate fi reprezentată de către conducătorul acesteia. În aceste condiții, calitatea de reprezentant al autorității sau instituției publice este dobândită de către funcționarii publici prin delegare din partea conducătorului respectivei autorități sau instituții publice.

Abrogarea acestui articol ar crea probleme din dublă perspectivă: atât din perspectivă legislativă, cât și din punct de vedere practic. Astfel, abrogarea **alin. (2¹) al art. 94** ar avea drept consecință crearea unui cadru

legislativ contradictoriu, cu prevederi legale contrare (pe de o parte s-ar institui interdicția de a participa în astfel de organisme, iar pe de altă parte ar exista prevederi legale care instituie obligativitatea unor astfel de participări, precum cele precizate mai sus), precum și imposibilitatea practică a desfășurării unor activități și exercitării unor atribuții stabilite prin lege.

3. În ceea ce privește motivația prezentată și anume: „*discriminarea față de alți funcționari publici din sistemul public din România*”, având în vedere faptul că art. 94 nu face distincție între categoriile de funcționari publici cărora li se aplică excepțiile, nu considerăm că există o situație discriminatorie între diferite categorii de funcționari publici.

Apreciem că desemnarea unui funcționar public în calitate de reprezentant al unei autorități sau instituții publice în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, aducând atingere unuia dintre drepturile enumerate la art. 1 din *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor fenomenelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului